

Sang ved Afsløringen af Mindestøtten paa Holsteinborg, den 18de October 1870

Der var en Tid, – til Træl var Bonden kaaren,
Var ufri Mand, hans Huus en ussel Vraa,
Uvidende fra Vuggen og til Baaren;
Men bedre Tider skulde Landet faae.
Den Ufri blev fribaaren, Tanken klaret,
Nu sidder Bonden med i Kongens Raad;
Fra Slægt til Slægt, velsignet og bevaret,
Velgjører, staaer dit Navn, din ædle Daad.
Her fra den gamle Gaard med Taarn og Fløie
For Egnens Bønder Friheds-Ordet lød;
Snart Korn og Plantning krandsed' Mark og Høie,
Ind i hver Hytte Kundskabs-Straalen brød.
Hil *Frederik Adolf Holstein*, vor Velgjører!
Her gik Du med din barnefromme Viv.
Til dette kjære Sted os Hjertet fører;
Bortgangne! see her Takkens Folkeliv!
Her, hvor I To gik kjærlige og stille
Og virked' Stort og Godt i Tro paa Gud,
Skal Mindestøtten staae; er den end lille,
Rigt Eftermælets Blomst groer fra den ud.
Paa vor Velgjørers Fødselsdag vi mødes,
Det hele Grevskabs Folk med Sang og Flag.
Taknemlighed fra Slægt til Slægt gjenfødes,
Den Dag i Dag er Hjertets Mærkedag!

(Efter Afsløringen)

Afsløret staaer med Indskrift Mindestenen,
Og festligt staae i Hjerterne de To.
Hvert Foraar vil til Krands Bøgegrenen
Sig snoe her, hvor Forglemmigeier groe;
Og Sagn fortælles om de ædle Tvende,
Om Trofasthed i Glæde og i Sorg.
I Børn og Børnebørn vi dem gjenkjende. –

Velsigne Gud det kjære *Holsteinborg!*